

וַיְהִי אֶלָּא בָּאָגָן אֲגָג יָסַר בְּדָאָגָן – יָמֹתָה וְקֹחַת עַמְּפָדָן.

וְנִקְרָא לְבֵן בְּשֵׁם אָבוֹד לְפִי
שַׁהָּו אָבוֹד שֶׁל יְעָקָב כְּלָוְמָר גּוֹרָם וּמִסְכָּב לְיְעָקָב
אָבוֹד, כְּמוֹ שִׁיקָּרָא הַאֲבָן מִכְשָׁול מִפְּגַּי שַׁהָּו
מִבְּיאָה מִכְשָׁול לְאַחֲרָךְ הַיְהָ-לְבָן-גּוֹדָר אָבוֹד אָבִי
כְּלָוְמָר גּוֹרָם לְיְעָקָב אָבוֹד, כְּיֻ בְּמִקְומָוֹת הַרְבָּה
וְקָרָא הַדָּבָר עַל מָה שַׁהָּו גּוֹרָם וּמִסְכָּב, וְלֹא כְּתָב
לְךָ מִאָבוֹד אָבִי כְּיֻ לְאַבְדּוֹ חַס וּשְׁלוֹם. רַק נִקְרָא
אָבוֹד שְׁלָשָׁו זֶה אָף עַל גַּב שֶׁלָּא פָעֵל כָּל נִקְרָא
אָבוֹד, כְּמוֹ שִׁיקָּרָא הַאֲבָן מִכְשָׁול אָנוֹ עַל גַּב שֶׁלָּא
נִכְשָׁל בּוֹ אָדוֹם רַע מִזְכָּן הָוּא לְמִכְשָׁול, כְּךָ מִזְכָּן
לְבָנָה הָיָה לְאָבוֹד שֶׁל יְעָקָב אָם לְאַשְׁעָרוֹן הַקּוֹדֶש
כְּרוֹד וְאוֹ... וּמִמְילָא כְּאָשָׁר אָמָר וּרְדָ מִצְרִים
מִלְמָד שְׁחָצְלוֹ מִלְבָן. **אַהֲרֹן-לְגָדוֹלָה** ק' ۲۷, ۳۲

רַבְנִין אָמְרוּ אַכְנוּת טִיעּוֹת אַכְנוּת שְׁנִית אַכְרָה
וַיָּצָא סְטוּנוּ יְשֻׁמְעָל וּבְנֵי קָטוֹרוֹה, יַצְחָק יְצָא
סְטוּנוּ עָשָׂו, וְאַנְיָ אָמָר פָּרָאוֹתוֹ הַן יְדֹעָ אַנְיָ
שָׁאַרְנוּ יוֹצָא מִמְנוּ פְּסָולָת. **אַבְנָה דָּגָה** וְיָצָא

וְנִבְרָכוּ בָּךְ – וּבְזָרְעָךְ, וְאָהָ נָאָטוּ
בְּאַכְרָה וּוְיַצְחָק וּבְזָרְעָה, **לְפָרָשָׁא וְצָא**
סְטוּנוּ פְּסָולָת.

וְאַמְרָרָ אַלְעָדָתָי
יְצָדְכוֹבָה דָּלְלָתָו עַטָּם רַבִּים וְאַמְרָוּ לְמַיְן
וּנוּעָלָוּ אֶל דָּר וְזַיְן בֵּית אֱלֹהִי יְעָקָב וְנוּ
אֶלְהִי יְעָקָב וְלֹא אֶלְהִי אַכְרָה וְיַצְחָק אֶלְאָ
לְאַבְּאָרָהָתָ שְׁכַחְבָּבָו דָּר שְׁנָאָמָר אָשָׁר
יִאָמֵר הַיּוֹם בְּהָרָז וְזַיְהָ וְלֹא *כִּתְזַק
אֲשִׁישָׁחָבָב בְּשָׁרָה שְׁנָאָמָר יְוִיצְיאָזָהָק לְשָׁוֹת
בְּשָׁהָאָלָא כְּיְעָקָב שְׁקָרָא בֵּית שְׁנָאָמָר
יְמִיּוֹקָרָא אַחֲשָׁת הַמְּקָם הַזָּא בֵּית אָלָא
בְּאָהָרָן-עֲמִינָה ۲۸, ۲۹

וְאַמְרָרָ כָּלָי יְ
הָאָמָם אֲשֶׁר-בְּשָׁעָר וְהָאָקָם עֲדָם תְּמַנּוּ אֶת-הַאֲלֹהָה הַבָּא אֶל-
בְּיַתְּחָק בְּרַתְּלָל וּכְלָאָה אַשְׁר בְּנַעַטְתָּם אֶת-יְהִיָּה יְשָׁרָאֵל וְעַשְׁהָ-תְּעִיל
בְּאַפְּתָחָה וְקָרָא יְשָׁם בְּבֵית לְחָם:

וְשִׁמְעָ אַחֲדָגָרִי בְּנֵי-לְבָן לְאָמֵר לְקָח יְעָקָב אַחֲלָאָשָׁר אַל
לְאַכְרָה יְמַאָשָׁר לְאַבְנָה עַלְוָה אַתְּלִתְבָּדְדָה מִתְּהָוָה: **וְנִרְאָ יְעָקָב אַתְּ** ב'
פָּגָן בְּבָנָה אַיְגָן עַמְּלָה פְּתָמָל שְׁלָשָׁו: **וְנִאָמֵר וּזְגָהָאָלָי יְעָקָב שָׁוֹב**
וְאַלְאָרָץ אַבְוֹתָנוּ וְלְמַלְדָּגָן וְאַחֲנוּ עַמְּלָה: **וְנִשְׁלָחָנָיְעָקָב וְנִקְאָה**
לְרַתְּלָל וְלְלָאָה שְׁדָה, אַל-צָאָנוּ: **וְנִאָמֵר לְבָנָן רַאֲהָא אַנְכִי אַתְּיִפְּצָאָה**
אַבְּלָאָן קִרְיָאָנוּ אַלְיָ קְחָמָל שְׁלָשָׁם וְאַלְהִי אָבִי הַזָּה עַמְּלָה: **וְאַתְּהָנָה**
וְזַעְמָנָה בְּכָל-כָּלָי עַבְדָּתִי אַתְּיִבְּרָאָה: **וְאַרְכָּן קְחָמָל פִּי וְחַלְפָרָה אַתְּ**
מִשְׁבָּרָתִי עַשְׁרָתִמְגָם זְלָא-גָתָנוּ אַלְזָוִים לְהַרְעָעָמָה: **בְּכָלָה וְיָצָא**

וְזָהָרָה אַנְכִי עַמְּקָה רְחַלְקָה וְעַזְנָן לְאַשְׁבָּל וְאַזְלִי צָאָה לְאַכְלָתִי:
לְטַרְפָּה לְאַיְבָּאָתִי אַלְגָּה אַנְכִי אַחֲשָׁה מִגְּרָה תְּבַקְשָׁה גְּגַבְתִּי יְם
וְגַנְבָּה לְלִיה: הַיּוֹתָה בְּיַסְמָקָה אַקְלָבָי תְּרַב וְקָרָח בְּלִילָה נַפְעָד שְׁנָתִי
אַמְּשִׁינָה: נַחַלְלָא עַשְׁנָיִם טְגָה בְּבִתְמָל עַבְדָּה-נִקְרָה אַרְקָעָיְשָׁה שְׁנָה אַשְׁתִּי
מִבְּגָהָה וְעַטְשָׁנִים בְּצָאָגָן וְמַחְלָנוּ אַתְּ-מִשְׁעָרָה עַשְׁרָתִמְגָם: לוֹלָא
אַלְהָי אַבְּיָאָלָה אַבְרָהָם וְקָמָד יַצְחָק הוּא לְיִקְיָעָה עַתְּה יְרָקָם שְׁלָחָתִי
וְאַתְּעָנָה וְאַתְּיִגְיָע בְּפִי רַאֲה אַלְזָוִים זְנָחָה אַמְשָׁי: **בְּכָלָה וְיָצָא**

וְקָנוּ בְּמִקְומָם מַלְוָן שֶׁם כִּיְבָא הַשְּׁמָשׁ וְנִקְחָה בְּמִלְחָמָה תְּרַבָּה:
מִרְאָשָׁתִי וְמִקְבָּב בְּמִקְלָמָה תְּרַבָּה: **בְּתַלְמָס וְתַבְנָה סְלָמָם אַלְמָבָא אַרְחָה יְיָ**
וְרַאֲשָׁו מִגְּזָע הַצְּמָמָה וְתַבְנָה מַלְאָכָי אַלְלָהָי עַלְמָי וְוַדְקָים בּוֹ: וְתַבְנָה יְיָ
יְהָה גְּבָבָע עַלְיָ וְרַאֲמָר אַנְיָ וְתַבְנָה אַלְמָבָא אַכְרָה אַלְמָבָא
אַתְּקָה הָאָרֶץ אַפְּרָר אַתְּה טְבָב אַלְלָה לְבָב אַתְּה וְתַבְנָה וְגַנְבָּה כְּבָבָי
וְרַעַב בְּעַפְּרָה הָאָרֶץ וְפָרָצָת יְמָה וְתַבְנָה וְגַנְבָּה וְגַנְבָּה כְּבָבָי
כְּלִי-מִשְׁפְּחָה הָאָרֶם וְבְוּרָעָה: וְתַבְנָה אַנְכִי עַלְמָי וְשְׁמָרְתָּלָב כְּכָל
אַשְׁר-פְּלָקָנָה וְהַשְּׁבָּהָדָה אַלְהָרָמָה הַזָּא בְּמִקְומָה יְיָ
אַסְ-עַלְמָתִי אַתְּ אַשְׁר-דִּידְגָּרָתִי לְהָרָמָה: וְנִזְקָעָזָקָב מַשְׁבָּרָה וְאַפְּרָאָרָבָה אַכְנָעָשָׁן
בְּהָאָזָנָה אַתְּשִׁמְשָׁמָקָום הָנָהָרָבָה וְתַבְנָה עַלְמָה וְתַבְנָה וְנִזְקָעָזָקָב
עַלְרָאָשָׁה: וְנִזְקָעָזָקָב גְּדָר לְאָמָר אַסְ-יְהָה אַלְלָהָי עַמְּלָי כ
וְשְׁבָּנָי בְּגָדָר תְּהָה אַנְכִי הַלְּבָב וְגַמְּלָי כְּבָבָי
לְלַבְתָּ: וְשְׁבָּנָי בְּשְׁלָוֹם אַלְ-בִּיתִי אַבְיָה וְתַבְנָה לְיָיָה לְלַבְתָּ: וְהָאֲבָן
הַזָּא אַתְּשִׁמְשָׁמָקָום הָנָהָרָבָה וְתַבְנָה וְגַמְּלָי כְּבָבָי
בְּגָדָר וְיָלָא

וְעַזְבָּן
מִדְבָּר עַמְּפָדָה וְרַחְלָל בְּאָהָ עם-הַצָּאן אַשְׁר לְאָבָה כְּיֻ רְעוֹה קָוָה: וְיָלָא
בְּאָשָׁר רָאָה יְעָקָב אַתְּיְרָה לְתִלְבָּן אַתְּיְאָמוֹ וְאַתְּ-צָאן לְבָנָן אַתְּיְ
אַמְּוֹ וְגַשְׁנָה יְעָקָב וְגַלְלָל אַתְּ-הָאָזָנָן מַעַל יְהִיבָּר וְלַשְׁקָה אַתְּ-צָאן לְבָנָן
אַתְּיְ אַפְּוֹן: **בְּגָדָר יָלָא**

וְעַזְבָּן
מִדְבָּר כְּבָרָתָה בְּרִיתָה אַיִי וְאַתְּהָוָה לְעַד בְּנֵי וּבְגִיאָה: **וְעַזְבָּן**
מִזְעָקָב אַבְנָן וְנִרְיָה מִצְגָּה: וְנִאָמֵר יְעָקָב לְאַחֲרֵי לְאַתְּ-בָּנָן אַתְּ-
מִזְעָקָב אַבְנָן וְנִשְׁוֹגָל וְיָאָלָל שֶׁם עַל-הָגָלָל: וְנִקְרָא-לְזָוָן לְבָנָן
מִזְעָקָב גְּדָרָה לְזָוָן גְּלָעָדר: וְנִאָמֵר לְבָנָן הַגְּלָעָד בְּנֵי וּבְגִיאָה גְּזָוָן
מִזְעָקָב אַבְנָן גְּלָעָדר: **בְּגָדָר יָלָא**

וְעַזְבָּן
כְּאָלָה וְכָבָשׂ לְבָנָן הָאָרֶץ אַלְהָהָי הַיּוֹה אַלְלָהָי נִמְנוּ לְבָב נִמְלָה וּוְרַשְׁתָּה אַיְ
שְׁבָּרָתָה וְלִקְרָבָה מִרְאָשָׁתִי וְכָל-פְּרָי הָאָרֶם אַתְּ-תְּבָנָה אַלְ-הַמְּקָומָם אַרְמָצָה ב
אַשְׁר-הַזָּה אַל

(15)

ויקח מאבני המקום, לפק יעקב שתים
ערבה אבני מאבני המזבח שנענדר עלייו
ויצחק אביו ושם אותו מראשותו, (באותה) (באו)
המקום להודיעו שעתידין. עטוד טמן שנים
עشر שבטים, ונעשה כולם אבן אחת להודיעו
שכלם עתידין להיות נור אחד בארץ, שנאמר טר
בעמך ישראל גוי אחד בארץ פג' זיגי זיעזע
לין זא.

(16)

והابן הוזאת, אמרו על אותה אבן כשהו
טולו אותה בדרכם היהות מפלת עצמה לפרט
שעדיר בית המקדש לוחרב ועל כן מסטו אותה
הכונים עד שבאה שלמה בחכמתו ונשבע שאפיינו
וחרכה (וחרכב) הכל היה לא חרב ולא חוו
מקומה וככובעה בכחן מערבו, הה"ד ابن מסו
הכונים היהות לראש פנה

א' ז' ג' ג' - ק' ג' ג'

(17)

(ז) עת להשיך אגנים. צמוני יקלל מוקלים מוגளן קימת, פטמאנה גנמי
קוזק (וליא ז' 6): ועת כנום. הומס מן הגונה, כמו צנולן (וליא ט ט) וגוטיעס פ' מליס
מוש סאול צלון עמו כי חנני נור ממנוקם על מלהמו:

כ' ק' ג'

וניה באשר שלחה רחל
את יוסף נאמר יעקב אלילון שלמי ואלה אל-מקומי ולאראצי:
ו' תבה את גש ואות גל אלשר יעקרתי אתה בון ואלה כי אתה
ו' דלעט את עבדתי אשר יעקרתי: נאמר אלילון בן אם-אגא זאגאי
ו' צו בעירה נטהתי נברבי יהעה בגלאה: ונאמר נקבה שקרה עלי
ו' ואתנה: נאמר אלילו אתה דלעט את אשר יעקרתי ואת אשר היה
ל مكانך אתה: כי מעת אשר היה לך לפני יפרץ לבך וברך רחה
ו' אתה לרגלי ועלה מתי עשה גם-אנכי לבייחי: נאמר מה אפוא לה
נאמר יעקב לא-תקוץ אמאמה אס-טעה לי' הדבר הזה אשובה
ארעה צאנך אשמר: אעבך בכל-צאנך החום הפל מכם כל-שהה לא
בעל וטלוא וכל-שה-יחום בקסבים וטלוא ונקי בצעים ותיה שכרי:
ואנחה-קי אדקתי בזום פער קירית-קוא על-ישקה לפניך כל אשר יג
איןנו בעל וטלוא גענים וחום בקסבים גנוב הוא אקי: נאמר גו זא
טן לוי-תני גראה:

(18)

ויבא יעקב לוה אשל בארץ בגען הוא בית-ישראל וכל-
העם אשר-עמו: ובן שם מוחך וקראה למקום אל בית-ישראל כי שם
נגלו אליו האלילים בברחו מפניא-אתה: וסתם דבירה מינקת רבקה
ותקבר מתחת לבי-ישראל פרחת האלון וקראה שמו אלון
בכות:

פ' ג' ג' ו' ג'

ונקם מלך-חיש עלי-מצרים אשר לא-ידע את יוסף: נאמר אלילו ח' ט
הבה עס בני ישראל רב ועצום ממעב: הבה נחכחמה לו פון-רבח
והלה קירית-קאה מלחה ונוטר גמי-הווא עלי-שאנינו ובלחט-גען
ועלה מוניה-ארץ:

ויאמר מלך מצרים למלחת העברית אשר שם האחת שפורה ושם ט
השנית פועה: נאמר בילך את-ה עברית: וראיון על-האבנים.
אס-בן הו נומתן אותו ואס-בת קיא-תיה: וסיבאן המילדה את-
האלילים ולא עשו כאשר דבר אליהם מלך מצרים ותחין את-

הילך:

כ' ר' ג' ג' י'

*א' חייא בר אבא א' טמא שלשה היו באותו עזה בלעם ואיב ויתרו
בלעם שיעץ נוגל אויב ששחק נדון ביטורי יתרו שבת' יוט מבני בניו
שישבו בלשכת הנויות שנאמר יומשפות טופרים ישבו עבץ תרעחות
שמעחים סוכחים מהה הנקים מהמת אב בית רכב וכחיב צבוי קני
חנן משה וגוי:

ג' א' ח' ז' (זא)

(19)

הgal הוא הקור לסי שער בלם את השבעה לשנשבע לעקב שנאמר אף לא
תעביר את gal הוה. ואת המצחוה הוה לרעה. ובלם שנאמר ארמי
אובד אבי (לנכט צ'ו). ועל שנקש לכלות ישראלי נקרא ארמי שנאמר ולכה
וועה ישראל לך נפרע קיר טמו לסי שעוזה העד על השבעי כדנת' יד
העיר היה ב' בראשונה (לנכט י'').

ה' ג' ג' ג' ג' ג'

(20)

וניה קל-גפש יצאי גרא-יעקב שבעים גפש וווסף היה
במצרים: נימת יוסף וכל-אלו-גאל הדור ההור: ובן ישראל פרו זא
וישראלי נירבו געצעם במאד מאר ותפלא הארץ אחים:

ט' ג' ג' ג'

אמר מעט שבעים נפש. נאמר כאן מעט ונאמר להן מעט במתוי מעט.
מה להלן בע' נפש אף באן ע'

א' ג' ג' ג' ג'
(זא)